

Een beperkte boodschap of een beperkte gemeenschap

Door David Nettleton

http://wayoflife.org/index_files/a_limited_message_or_limited_fellowship.html, 2-7-2013

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling en voetnoten door M.V.

De volgende belangrijke uitdaging is van wijlen pastor David Nettleton en werd in 1968 gepubliceerd door de General Association of Regular Baptist Churches (GARBC), als een herdruk van de 1955-uitgave van het *Baptist Bulletin*. Nettleton was voorzitter van het Faith Baptist Bible College, Ankeny, Iowa, in de periode 1965-1980. De preek was een van een reeks verslagen die gepubliceerd werden in de jaren (19)60 om de “kernwaarden” van het GARBC uit te drukken in die tijd. Maar in de laatste decennia verlieten vele goede kerken en pastors het GARBC wegens haar afdrijven van bijbelse afscheiding. Prijs God voor de “uitkomers”! Dit vergt geestelijke moed en waar geloof, dingen die ontbreken bij een groot aantal christelijke leiders vandaag. Zij die mensen volgen zijn geen “uitkomers”, maar volgelingen van Christus zijn dat wel.

“Daarom betuig ik u op de huidige dag dat ik rein ben van het bloed van u allen, want ik heb niet nagelaten u heel het raadsbesluit van God te verkondigen” (Handelingen 20:26-27).

Onderhavige boodschap, zoals vele, is ontsproten uit een ervaring. Ook anderen kunnen door een soortgelijke ervaring zijn gegaan. Laat me daarom de ervaring vertellen die ten grondslag ligt van deze boodschap.

Ik werd opgevoed als een presbyteriaan. Ik werd gered op een college dat met betrekking tot de studenten interdenominational was, maar het werd geleid door de “Church of the Brethren”¹. Vandaar ging ik naar een seminarie dat niet-denominational was, en vandaar naar een ander seminarie, dat van de United Presbyterian. Ik kwam in het baptistische pastoraat zonder baptistische opleiding, behalve deze die voortkwam uit het lezen van de Schrift.

Enkele jaren later werd ik meegetrokken in een interdenominationale jeugdbeweging en werd mij het leiderschap aangeboden van een lokale zaterdagavondbijeenkomst. Ik werkte samen met ieder die evangelicaal was, ongeacht hun associaties. Mij werd door topleiders in de beweging geadviseerd om, voor mijn adviescomité, de namen te vinden van eminente modernisten. Ik deed dat niet. Maar ik volgde wel het advies dat me ertoe bracht alle bekeerlingen terug te zenden naar de kerken van hun keuze, kerken waarvan ik wist dat ze in sommige gevallen liberaal waren. Dit bezwaarde erg mijn geweten en ik bad en dacht erover na.

Een ander probleem, verbonden aan dit werk, was het falen van mijn kant enige bekeerling te onderrichten met betrekking tot de christelijke doop, wat in de Schrift de eerste toets is van gehoorzaamheid. Ik voelde echter dat ik dat zou moeten doen aangezien Petrus en Paulus dit deden. Maar hoe kon dit gedaan worden vermits er in het bestuur nauwe vrienden waren die daar niet in geloofden? Door zulke associaties had ik mijn boodschap en bediening van belangrijke bijbelse waarheden ontdaan van wat velen de “niet essentiële dingen” noemden.

In het opvolgingswerk was het niet gemakkelijk te spreken over de leer van eeuwige zekerheid in aanwezigheid van christelijke werkers die de naam van deze leer haatten. Dus werd de bediening

---

¹ Zie http://en.wikipedia.org/wiki/Church_of_the_brethren. Niet te verwarren met de “Plymouth brethren” (→ J.N. Darby - http://en.wikipedia.org/wiki/Plymouth_brethren).

gereduceerd tot het evangelie, alsof in de Grote Opdracht² niets gezegd wordt over het dopen en onderwijzen van bekeerlingen. Ik had de kleinste gemene deler gevonden en ik bleef daarbij. Maar mijn geweten had geen rust. Toen was het dat Handelingen 20:27 iets voor mij kwam te betekenen.

De grote apostel had zichzelf nooit toegestaan in iets meegetrokken te worden dat zijn boodschap zou reduceren. Hij kon met een zuiver geweten zegen: “**ik ben rein van het bloed van u allen, want ik heb niet nagelaten u heel het raadsbesluit van God te verkondigen**”. Waarom kunnen dat vandaag niet velen zeggen? In mijn geval, en in vele andere gevallen, was het te wijten aan een verlangen een groter publiek te bereiken en met een grotere groep christenen te werken. Velen werden weggetrokken van volle gehoorzaamheid door een nobel klinkend motto dat toegepast werd op christelijk werk: “In essentiële dingen eenheid; in niet-essentiële dingen vrijheid; in alle dingen liefdadigheid [charity]”. **Sommige dingen zijn niet essentieel voor redding maar ze zijn wel essentieel voor volle gehoorzaamheid**, en de christen bezit onder God niet de vrijheid om Schriftplaatsen uit te sorteren in essentiële en niet-essentiële zaken! Het is onze opdracht om heel het raadsbesluit van God te verkondigen, en dat ook te doen waar we ons ook bevinden.

Paulus had een wonderlijk uitgebalanceerde bediening. In zijn gepredikte boodschap zou hij nooit mensen behaagd hebben, want hij wist dat hij God niet kon behagen als hij trachtte mensen naar de mond te praten met zijn prediking. Toch getuigde hij: “Voor allen ben ik alles geworden, om in ieder geval enigen te behouden” (1 Korinthiërs 9:22). “zoals ik ook in alles probeer allen te behagen, door niet mijn eigen voordeel te zoeken, maar dat van velen, opdat zij behouden worden” (1 Korinthiërs 10:33). Wat een gelukkige balans in de bediening is dat! Ze is waar, nederig en heilzaam.

Vandaag kiezen we tussen twee alternatieven: EEN BEPERKTE BOODSCHAP OF EEN BEPERKTE GEMEENSCHAP. Als we alle bijbelse waarheden prediken, zullen er vele plaatsen zijn waar we nooit uitgenodigd zullen worden. Als wij de handen schudden van de massa's, zal er een beperking zijn van de bijbelse boodschap. Hou dit goed in gedachten: het is de getrouwe christenprediker die het meest inboet en die de meeste concessies doet! Wij geloven in gelovigendoop. Wij geloven in afscheiding. Wij prediken eeuwige zekerheid. Wij geloven in de imminente komst van Christus. Wij vinden het een daad van gehoorzaamheid om ongeloof in religieuze kringen te berispen. De sadduceeën en farizeeën moeten in het oog gehouden en als zodanig ontmaskerd worden. Maar volgens de huidige filosofie moeten we deze dingen aan de kant schuiven omwille van een groter terrein van dienst.

Wat is belangrijker: volle gehoorzaamheid of een groter terrein van dienst? Maar toch geloof ik niet helemaal dat dit de enige twee alternatieven zijn. Het is onze eerste plicht God tenvolle gehoorzaam te zijn in alle dingen, en dan te wachten op Hem voor de plaatsen van dienst. Het kan zijn dat wij beperkt worden, en het kan zijn dat wij niet beperkt worden qua terrein van dienst. Charles Haddon Spurgeon reisde niet zoveel als sommigen van zijn dagen, maar zijn preken reisden verder dan de reizen van de meeste mensen.

Ik heb recent een religieus artikel gelezen van een groot evangelist. Hij betreurt de morele toestanden in Amerika. Hij betreurt de toestanden in onze scholen en hij spreekt tegen jeugdmisdadigheid. Maar er werd niets gezegd tegen de grootste vijand van Amerika: HET MODERNE GELOOF DAT UITGAAT VAN ZOGEGEGDE CHRISTELIJKE KERKEN. De kracht van een natie ligt in haar liefde voor God. Die liefde is koud geworden in vele kerken, en Jezus Christus onze Heer wordt een onwettig kind genoemd, en een verwarde jonge man en een dode leraar. Dit soort dingen moeten berispt worden ten koste van eigen reputatie en zelfs ten koste van leven, als dat nodig is. Maar van zodra dit modernisme wordt berispt zal de man die berispt de meerderheid van zijn aanhang verliezen, indien hij zijn aanhang heeft verworven door coöperatie met modernistische kerken.

God heeft ons een grote boodschap gegeven om te prediken. Het bevat het heerlijke evangelie van onze Heer Jezus Christus, maar de boodschap is niet beperkt tot dat evangelie. De Heer heeft ons opgedragen het evangelie te prediken én onze bekeerlingen te dopen én hen alles te onderwijzen (Mattheüs 28:19). Hij heeft ons daartoe het allerbeste systeem gegeven van opvolging, namelijk de

---

² Zie Mattheüs 28:19.

oprichting van bijbelgelovige kerken en bekeerlingen daar naartoe brengen. Hij roept ons op tot loyaliteit en gehoorzaamheid.

Wij hebben geen nieuwe boodschap nodig. Wij hebben geen nieuwe methode nodig. Wij behoeven enkel een geest van gehoorzaamheid, zoals we dat zien in Paulus, toen hij zei: “want ik heb niet nagelaten u heel het raadsbesluit van God te verkondigen”.

---

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm